

ש"פ תולדות, מבה"ח כסלון, התשכ"ח

באיור בדרך אפשר

'לעומת-זה' דקדשה ומקבילה אליה ככתוב "זה לעומת זה עשה" 42 האלוקים". ומזה מובן, וזה ש'בלעומת-זה' בצד הקלייפות יש 43 בוחינה כי"א שסודלה מהעשור, יש גם בקדשה לעומת-זה, 44 דוגה מקבילה לעניין הי"א שבקליפות ש"שנה מדרגה בקדושה 45 שלמעלה מהעשור ספירות 46 ובדלה מהם. [אלא 47 שבקדשה, בוחינה זו אינה 48 הוחיות של העשור ספירות כמו 49 שblklipah הבוחינה הי"א היא ההיות 50 שלחם דההיות של העשור 51 ספירות שבדה הקדושה מתלבש 52 בתוכם ומתחדר עפיהם גנ"ל 53 ולכן היא חלק מההספירות עצמן ולא 54 דבר בפני עצמה. ובוחינת המקיף 55 שלמעלה מהעשור ספירות 56 והורדת בהם בפנימיות ולא 57 מתאחד עם הספירות עצמן הוא 58 עניין לעצמו¹⁹ שלמעלה 59 מהספירות ואין מקום למנותו יחד 60 אטם] ולכן איתה גמגית עפיהם 61 ביחס לא בוחינה הי"א, והוא בוחינה 62 אנטו הוא חד ולא ביחסבו²⁰, 63 לישן התיקי ו/or בפתח אליו – 64 אתה אחד ולא בחשון והינו או אין 65 סוף שלא נמנה בחשון העשור ספירות 66 כי הוא אור נעלם ביחס שאינו 67 מחלבש בספירות בפנימיות ואינו 68 מהאחד איתם מה-שאיין-בן²¹ 69 בסטרא-אחרא, שבחינות 70 המקיף הוא הוחיות שלם, כי 71 אוון הוחיות שלהם הוא כך שהוחיות 72 לא הורדת בפנימיות אלא נשארה 73 כמ"ק' מלמעלה ארייך לכלל גם 74 את המקיף במספרם ומנות גם 75 אותו כשר מונום (כי בלי 76 המקיף אין להם חיות²¹ 77 ובקליפות כלל), ולכן הם הקליפות 78 ומיציאות כל). 79 במאמר

¹ אחד עשר¹⁶, מה-שאיין-בן בסטרא-אחרא יש י"א כתירן ² דמסאבותא¹⁷ כתירן של טומאה. וזהו גם שבקטורת שמקיטרים על ³ גבי המובה בבית המקדש כי י"א פטנינים, בכדי לבור ולהעלות ⁴ את כי"א כתירן דמסאבותא.

וזה הטעם לכך שהסתערת

⁵ אחרא היא במספר י"א, ⁶ עשר¹⁶, מה-שאיין-בן בסטרא-אחרא יש י"א ⁷ הוא, כי מוניט סופרים ב汜ר ⁸ כתירן דמסאבותא¹⁷. וזהו גם שבקטורת כי י"א ⁹ סטנינים, בכדי לברר את כי"א כתירן (המקבילות ומונדות לעשר הספרות ¹⁰ שבקדושה) גם שהסתרא-אחרא היא במספר ¹¹ שמתהיהם אותם. דבקדושה ¹² הוחיות של העשור ספירות [ועל-דרך- ¹³ געל-דרך-יה בדומה לעשר ¹⁴ הספרות העליונות כל עניין ¹⁵ שבקדשה, שכל עניין הוא ¹⁶ במספר עשר¹⁸] גמיש בפנימיות ומתחדר עפיהם, ולכן ¹⁷ אחרא, הוחיות שמתהיהם אותם מובדל מהם [ראם ¹⁸ עמם] גמיש בתוכם בפניעצמו. מה-שאיין-בן בסטרא- ¹⁹ אינו נמזה בפניעצמו. היה מובלע ²⁰ שאיזון-בן בסטרא-אחרא. מה- ²¹ הוחיות שמתהיהם אותם מובדל ²² ונפרד מהם ואינו הור ביחס ²³ בפנימיה [ראם היה גמיש ²⁴ בתוכם בפנימיות היה ²⁵ מובלע בהם וועלם בהם ולא ²⁶ היה בוחינת חייות של קדושה. [אלא ²⁷ על דרך האמור לעלי שעשו לא היה ²⁸ כל קללות את אוור הקדושה בזרה ²⁹ ישירה ואם האור היה מאור עלי היה ³⁰ נבעל בון]. ולכן הוא האור ³¹ והוחיות שכוכחה הם קיימים נחשב ³² בפניעצמו כך שנבנוסף לעשר ³³ הוחיות יש בוחינה נוספת, כי בעור ³⁴ ביחסבו²⁰, מה-שאיין-בן בסטרא-אחרא, ³⁵ שבחינות המקיף הוא הוחיות שלם, ארייך לכלול ³⁶ וכן בכל עניין, מתאחד עם הספרות ³⁷ ולכן אינה נמנית בדבר נוסף, הרוי בקליפות המגדדים לחיות האלוקות ³⁸ שמהווה אותם, הוחיות נמנית כדבר בפניעצמו ולכן מספרם של כתירן ³⁹ הטומאה הוא אחד עשר ולא עשרה.

⁴⁰ והגנה למורת האמור שיש הכרל בין הקדושה לקליפות שהקדושה היא ⁴¹ במספר עשר והקליפות הן במספר אחת עשרה, הרי הסטרא-אחרא היא

(16) ספר יצירה פ"א מ"ד. וראה זה ב"ב קפז, ב. פרדס שער א (שער עשר ולא תשע) פ"ו. (17) ראה ע"ח שער י"א (שער המלכים) פ"ג. פ"ח שער ו (שער הקדושים) פ"ז. וראה (נסף לתו"א ואוה"ת שם) בהנמנן בד"ה בסוכות תשבו הנ"ל הערה (18) פרדס שער ב (שער טעם האצלות). (19) ראה ד"ה ויתן לך תרנ"ד (סה"מ תננ"ד ע' סח). (20) תקו"ז בהקדמה ("פתח אליו") יז, א. (21) ראה ד"ה ויתן לך הנ"ל (סה"מ שם ע' סז).